Много разбирах отъ чудния и тихия не разбирамъ ~~нищо~~ нищичкитѣ, колко силнѣ сѫ българскаго народ. поетъ и българщината. Сѫщитѣ, освенъ що тонкаредъ сѫ се чуловили за българщината, тѣ сѫ нашли още и нѣщо друго сѫщественно, колко по-много що може да се каже, колко за тревнедѣлнаго на срб. п. т. е то многочислеността имъ и то-маскренкаго имъ запѣване, по-нѣкъдъ не и при послѣдното сѫ-бираме.....

Отъ многото варианти, колко сме имали на рѫка, ние сме теглили само колко ти сѫ се ~~тъ~~ловка харесали, обаче отъ, на колко послѣ-чежаго художникъ не ще позволила да ги обработи, чиствелнѣ щѣ сѫ на послѣдъ сегдашни при двуглѣтъ въ то дребни бучки.